

Nr 224.

Av herr Stattin, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till nyanläggning av ödebygdsvägar.

I 1947 års statsverksproposition under sjätte huvudtiteln, punkt 10, »Nyanläggning av ödebygdsvägar» är anvisat ett reservationsanslag av 3 500 000 kronor. På anmodan av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen hava vägförvaltningarna upprättat behovsplaner omfattande de förslag, som utan tvekan ansågos så angelägna, att de borde komma till utförande omedelbart, om medel och arbetskraft funnes tillgängliga. Resultatet av denna utredning visar att företag för en beräknad eller uppskattad kostnad av cirka 125 000 000 kronor böra komma till utförande omedelbart. Framför allt de norrländska länens behov av ödebygdsvägar torde vara så allmänt känt att någon längre motivering ej är påkallad.

Faktiska förhållandet är att många avlägset belägna byar, vilka helt eller delvis sakna framkomliga vägar för häst- och biltransporter, hålla på att avfolkas i stigande takt. Det är i första hand de yngre årsklasserna, som söka sig till andra orter, och i den mån de gamla, vilka nu besitta gårdarna i dessa byar, falla undan uppstå allt flera ödegårdar.

För att motverka denna skrämmande utveckling inte minst med hänsyn till skogsbrukets arbetskraftsproblem måste det ur rikssynpunkt vara synnerligen angeläget att staten vidtager verkliga krafttag för att så långt det är möjligt bidra till att förhindra en sådan utveckling. Detta kan i första hand åstadkommas genom väsentligt högre anslag till vägbyggnader så att den nuvarande isoleringen brytes.

Visserligen råder det brist på arbetskraft inom många företag och industrier, men samtidigt torde det vara klart att i dessa byar finns en icke oväsentlig arbetskraft, som icke kommer ut i den allmänna arbetsmarknaden men som vid byggande av vägar till egna byar och gårdar kunde arbeta i vägarbete under sommarmånaderna utan att skötseln av deras i allmänhet små jordbruk behöver äventyras. Men vad som skall göras måste göras snart innan skadeverkningarna äro så stora att de inte kunna repareras.

Med hänsyn till det ansträngda statsekonomiska läget och med tanke på inflationstendenserna kan man inskränka sig till att yrka ett med 2 500 000 kronor höjt anslag till 6 000 000 kronor för nyanläggning av ödebygdsvägar, vilket i största utsträckning bör komma Norrland till godo. I förhållande

till den uppskattade kostnaden av 125 000 000 kronor för nyanläggning av ödebygdsvägar är även den föreslagna höjningen av detta anslag en ringa del av det verkliga behovet, och därför bör detta anslag successivt höjas under kommande år, men det innebär dock en icke betydelslös förkortning av tiden för detta vägbyggnadsprograms realiserande.

Under hänvisning till vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta att till Nyanläggning av ödebygdsvägar för budgetåret 1947/48 anvisa ett med 2 500 000 kronor höjt reservationsanslag till 6 000 000 kronor samt att motsvarande inbesparingar vidtagas på andra anslag under sjätte huvudtiteln.

Stockholm den 23 januari 1947.

Brynolf Stattin.
